

Displaced Rohingya and Concern for Non-Traditional Security Risk in Southern Thailand

(ผู้อพยพโรฮิงญากับความเสี่งงของรัฐไทยในกรณีจังหวัดชายแดนภาคใต้)

1. Introduction of the Research	1
1.1 Research Objectives	7
1.2 Research Methodology (Secondary Data & Document Review)	7
1.3 Research Area (Multiple Sources of Information)	
1.4 Research Period	19
1.5 Scope of the Study (Boundary of the Study)	20
1.6 Ethical Considerations	21
1.7 Importance of the Research	22
1.8 Limitations of the Research	23
2. Rohingya and Security Issue	24
2.1 Concept of Traditional Security	26
2.2 Understanding of Human Security	29
2.3 Human Security in the Context of Displaced Rohingya	31
2.4 Conclusion	33
3. Chapter 3	
3.1 Rohingya Atrocity in Myanmar	34
3.2 Overall Refugee Situation in Bangladesh	35
3.3 Rohingya Insurgency and Refugee Warriors	37
3.4 Hindu Rohingya Refugee	41
3.5 Displaced Rohingya and Human Security Threat in Bangladesh	42
3.6 Concluding	44
4. Chapter 4	
4.1 Displaced Rohingya	46
4.2 Rohingya Situation in Thailand	47
4.3 Rohingya and Southern Thailand	51

Researchers

Bussabong Chaijaroenwatana, PSU- Thailand

Md. Mahbulul Haque, UNISZA, Malaysia

PSU

เลขที่.....
Bib. Key: 446 948
14 S.A. 2563

ผู้อพยพโรฮิงญากับความเสี่ยงของรัฐไทยในกรณีจังหวัดชายแดนภาคใต้
(Displaced Rohingya and Concern for Non-Traditional Security Risk
in Southern Thailand)

บุษบง ชัยเจริญวัฒน์นะ Bussabong Chaijaroenwatana¹

Md. Mahbubul Haque²

บทคัดย่อ

ในประเทศเมียนมาช่วงภายหลังจากการได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรแล้วมีประเด็นความขัดแย้งของรัฐบาลกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ รวมถึงชาวโรฮิงญา ปัญหาได้เกิดความรุนแรงยิ่งขึ้นในสมัยที่รัฐบาลทหารนายพลเนวินได้ยึดอำนาจการปกครองประเทศเมื่อ ปี ค.ศ.1962 หลังจากนั้นนักไกล่เกลี่ยของรัฐได้ต่อต้านชนกลุ่มน้อย ปัญหานี้ดำเนินไปจนกระทั่งชาวโรฮิงญาได้กลายเป็นคนไร้รัฐอย่างแท้จริงอันเนื่องมาจากกฎหมายสัญชาติ1982 (Citizenship Law) และสถานการณ์ได้เกิดเปลี่ยนแปลงและมีความรุนแรงอย่างมากภายหลังเหตุการณ์จลาจลในปีค.ศ. 2012 โดยเฉพาะในเหตุการณ์จลาจลระหว่างคนพุทธและมุสลิมโดยที่รัฐบาลเมียนมาได้ใช้ปฏิบัติการทางทหารกวาดล้างชาวโรฮิงญาหลังจากที่มีกลุ่มคนรุมทำร้ายและทำลายสถานี่ตำรวจ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม ค.ศ.2017 หลังปฏิบัติการทางทหาร ชาวโรฮิงญาเกิดความหวาดกลัวต่อการฆ่าและทำร้าย จึงมีคนจำนวนเรือนแสนที่ต้องอพยพย้ายถิ่นข้ามชายแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้าน (บังคลาเทศ) โดยมีรายงานข้อมูลของเจ้าหน้าที่สนามของ UNHCR ระบุว่าชาวโรฮิงญานับหมื่นมีการเดินทางอพยพโดยทางเรือเพื่อเข้าไปยังพื้นที่ของประเทศไทยและมาเลเซีย และมีคนจำนวนมากที่ตายระหว่างการเดินทาง สำหรับประเทศไทยถือเป็นประเทศที่พักพิงของชนกลุ่มน้อยของเมียนมา นับตั้งแต่ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง คะฉิ่น ม้ง โรฮิงญา และอื่น ๆ กรณีผู้อพยพชาวโรฮิงญานั้นมีจำนวนที่พักพิงน้อย ประกอบกับเจ้าหน้าที่ได้จับกุมและคุมขังชาวโรฮิงญาในศูนย์กักกันในฐานะของผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของผู้อพยพโรฮิงญาจากบังคลาเทศและเมียนมาที่อาจมีโอกาสกลับกลายเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงต่อพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยหรือไม่ ในศึกษานี้ได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ (บังคลาเทศ ศูนย์อพยพแม่สอด และสามจังหวัดชายแดนภาคใต้) ผลการศึกษา พบว่า กระบวนการอพยพข้ามพรมแดนของชาวโรฮิงญานั้นมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ามนุษย์ ในขณะที่ผู้อพยพชาวโรฮิงญามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและอาศัยอยู่ในศูนย์อพยพที่แออัด ชาวโรฮิงญาได้

¹ PhD, Assistant Professor, Faculty of Management Sciences, Prince of Songkla University, Hat Yai campus, Thailand

² PhD, Senior Lecturer, Faculty of Law and International Relations, UNISZA, Malaysia

ประสบกับความยุ่งยาก มีความเป็นอยู่ที่ยากลำบากอย่างมากในศูนย์ฯ ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งเนื่องจากการไม่สามารถพิสูจน์ตัวตนได้ มีความเป็นคนที่ไร้รัฐ ไร้สัญชาติ นอกจากนี้งานวิจัยนี้พบว่าไม่มีความเชื่อมโยงต่อความเสี่ยงที่ผู้อพยพโรฮิงญา มีความร่วมมือกับกลุ่มก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้แต่อย่างใด คนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนมีเพียงความสงสารและเห็นใจในความทุกข์ยากของชาวโรฮิงญาเท่านั้น อย่างไรก็ตามจนถึงปัจจุบันรัฐไทยยังไม่มีมาตรการที่ชัดเจนต่อการจัดการปัญหาผู้อพยพโรฮิงญา

คำสำคัญ: โรฮิงญา, ความเสี่ยง, จังหวัดชายแดนภาคใต้, ประเทศไทย, บังคลาเทศ

Abstract

In Myanmar's post-independence history, the Rohingya and other ethnic minorities have been in conflict with the Rangoon based central government. This became more pronounced when General Ne Win took power in 1962. From that time onwards, the entire machinery of government adopted a series of policies against Rohingya existence in Myanmar. This started gradually and the Rohingya people were made de jure stateless after the 1982 Citizenship Law. The situation changed dramatically after the 2012 Buddhist-Muslim riots. Lastly, the Myanmar government has launched a major military operation against Rohingya civilians using the pretext of hunting down militants who attacked government buildings, including police stations on August 25, 2017. Since the operation, hundreds of thousands of terrorized Rohingya people crossed the border into neighboring Bangladesh. The UNHCR field officials mentioned that thousands of Rohingyas have undertaken irregular maritime journeys in the Bay of Bengal towards Thailand and Malaysia, and several hundred have reportedly died in recent years during the journey.

Thailand is one of the Myanmar's refugee hosting countries and providing shelters of displaced people such as Karen, Karenni, Mon and Shan ethnic minorities, the number of sheltered Rohingyas is very low. The Thai authorities often arrested and deport them in various detention centers. The purpose of this research is to analyze the Rohingya refugees' presence in Bangladesh and how it has become a security concern for country of residence. Thailand is neighboring country of Myanmar, how to deal with the displaced Rohingya and any security risk for Southern Thailand. After intensive field work in Bangladesh and Thailand, this research argues that cross border movement and frequency of trafficking are very high. Due to lacking of documents, Rohingya people face serious difficulties after entering into Thailand. At the same time, displaced Rohingya number increased and many of them are in southern provinces detention centers. This research did not find any link between displaced Rohingya and

Malay Muslim insurgency but both are sympathized on common Muslim issues. Still, there is no comprehensive policy from Thai government to deal with the displaced Rohingya from Myanmar.

Keywords: Rohingya, Non-traditional Security Risk, Southernmost Provinces, Thailand, Bangladesh

The Rohingya people of Myanmar are an ethnic group existing in a state of displacement. They were victimized. The United Nations has called the Rohingya as one of the most persecuted minorities on earth (Aljazeera, 2012). The Rohingya-Muslim crisis started from the late eighteen centuries. It has changed its shape and nature since then, but has mostly focused on Rohingya ethnicity and religion. Since the early days of independence, Myanmar failed to establish multi-party democracy and a federal system of government. From the end of 1950's ethnic minorities such as the Kachin, Karen, Shan even Rakhine armed groups often clashed with the Myanmar army. It is commonly alleged that the Rohingya are involved with separatist movements that threaten to destabilize Myanmar. The Myanmar political history suggested that Rohingya minority had strong involvement in the government before and after independence in Myanmar. Even in the last parliament (2010-2015), three Rohingya MPs were elected from the Muslim dominated constituency in Rakhine State (Haque, 2018). However, the situation changed for Rohingya and other ethnic Muslim minorities after the 2012 Buddhist-Muslim riots. As a result, no major political party nominated any Muslim candidate in the last parliamentary elections. After the NLD's landslide victory in 2015, it has introduced major positive changes especially the freedom of expression and association.

Despite the Rohingyas political presence in Myanmar, large numbers of that community were arbitrarily deprived of their citizenship under the 1982 Citizenship Law. The 1947 constitution and 1948 Burma Citizenship Act, Rohingya enjoyed full citizenship rights. However, Myanmar government consistently claim that this minority Muslims were migrated during the colonial time. The government refuses to grant the Rohingya citizenship, and as a result most of the group's members have no legal